

ШКВАРЕЦЬ ВАЛЕНТИН ПАВЛОВИЧ – ВЧЕНИЙ, ПЕДАГОГ, НОВАТОР, ВИХОВАТЕЛЬ

Валентин Павлович очолює одну з провідних кафедр нашого навчального закладу як за її місцем випусканою із підготовки спеціалістів, за рівнем дотримання високої наукової планки результатів наукових досліджень і пошуків, так і всього змісту діяльності її колективу. Саме все це вирішальною мірою і спонукає членів кафедри бути науково-методичним центром вищого гатунку у роботі з фахівцями різного рівня та різних напрямів як на факультеті, так і в інституті.

Особливу увагу Валентин Павлович звертає на поліпшення і постійне удосконалення навчально-виховного процесу, методичної і дослідної роботи. Це для нього – основне, “священна корова”. Керівник кафедри українознавства має ґрунтовні наукові основи для цього і колосальний практичний та життєвий досвід: більше 55 років загального трудового стажу, з них понад 42 – робота у вищих навчальних закладах України (ст. лаборант і викладач Чернівецького держуніверситету, аспірантура і практика, семінарські заняття за своїм науковим керівником, проф. В.П.Столяренком на хімічному факультеті Київського держуніверситету ім. Т.Шевченка, від викладача по всіх сходах до проректора з навчальної роботи Тернопільського фінансово-економічного інституту, до того ж 4,5 роки – незвільнений секретар парткому цього вузу). Потім 12 років завідувач відділу науки та навчальних закладів Тернопільського обкому партії, що курирував усі ланки освіти і науки, охорони здоров'я, соціального забезпечення та фізичної культури і спорту, завідувач кафедри соціально-політичних наук Тернопільського медичного інституту, докторантура Київського університету ім. Т.Шевченка і Української аграрної академії, Миколаївський педінститут, МФ НаУКМА і МДГУ ім. П.Могили, одночасно Перша українська гімназія, і навіть дуже недовго – університет “Україна”. Постійно працює також із шкільною молоддю в рамках Малої академії наук.

Все це дозволило йому акумулювати неабиякі знання, уміння і практичні навички.

У свою чергу тепер все це надзвичайно допомагає нам, молодим його колегам, у становленні як молодого вузу, так і ще молодшого факультету. Отож, справа за нами, щоб сповна і з розумом скористатися цим перспективним сплавом знань, умінь, досвіду і навичок.

Завідувач кафедри має також відмінні людські якості, чому молодим варто всіляко наслідувати, це – найкращий агітатор та зразок і для студентської молоді. На формування особистості Валентина Павловича вплинули певні як об'єктивні, так і суб'єктивні обставини. Адже народився і виховувався в м. Кам'янці – національно-культурному заповіднику НАН України, пам'ятки якого не можуть не хвилювати людську душу. Під ореолом слави неперевершеної Черкащини, уже в педучилищі співає в хорі, грає на домбрі в оркестрі народних інструментів училища. Затим в школі стає баяністом-акомпаніатором учнівського хору, готує команду школи до районних учнівських спартакіад, рік одночасно заочно навчається в університеті. Його цікавить все, він буквально розривається, можна сказати, просто між багатьма інтересами. Таким буде з початком роботи у вищому навчальному закладі. Правда, згодом чомусь охолов до баяна, мабуть, наука, викладання заїли, зрештою, навіть віддав свій ще армійський “Кремінє” студентській художній самодіяльності.

Професор В.П.Шкварець був відмінним спортсменом: легка атлетика, плавання, спортігри, шашки, лижі і хокей – в умовах Тернополя, а в умовах Миколаєва – ходіння пішки на або з роботи – кількаразові на тиждень 10-12 кілометрів.

Вчений користується повагою у професорсько-викладацького складу інституту, факультету історико-правових наук, а також серед студентів і працівників. Його лекції та семінарські заняття є зразковими, часом такі ж неповторні, нестандартні і оригінальні, як і він сам, викликають у молоді необхідність саморозвитку та самовдосконалення. Автор цих рядків знає В.П.Шкварця майже десять років. Знайомство наше почалося ще у 1996 році, коли я складав йому вступний іспит до аспірантури, а потім і кандидатський з історії України. Сьомий рік я працюю на кафедрі українознавства МННІ ОНУ ім. І.І.Мечникова під керівництвом Валентина Павловича. Важко було починати викладацьку роботу, але В.П.Шкварець завжди допомагав своїми порадами та, що є головним, особистим прикладом. І не було жодного разу, щоб він відмовив у допомозі, часто роблячи це за рахунок свого особистого часу. Дуже допоміг мені Валентин Павлович і тоді, коли я працював над своєю дисертацією. Скільки цінних порад я отримав! За весь час знайомства з ним я суттєво збагатив свій викладацький та науковий досвід і тому вважаю Валентина Павловича Шкварця своїм Вчителем з великої літери.